

ESPANJA

Leipomo, Torrevieja

14.10.2014 - 15.12.2014

Tiia Koitto, Keski-Pohjanmaan ammattiopiston leipuriopiskelija

Työpaikkaohjaajani eli leipomon omistaja tuli hakemaan minut autolla leipomolle. Tutustuimme tiloihin ja minut otettiin ystävällisesti vastaan. Työt alkoivat heti samana yönä ja yötoita jatkuisi koko kaksi kuukautta. Minut haettiin joka yö töihin ja tuotiin töiden jälkeen takaisin asunnolle. Rytmiiin tottui aika nopeasti. Tehtävänä minulla oli leipomossa oppia ja auttaa leipien ja muiden tuotteiden valmistuksessa. Opin aika nopeasti ja pääsin rytmiin mukaan ja pääsinkin tekemään esim. kakkuja ihan alusta asti yksin. Minut perehdytettiin hyvin jokaisen tuotteen tekoon ja sain opetella kaiken omalla rytmilläni. Työpaikkaohjaajani oli todella mukava ja yöt menivätkin nopeasti, kun töissä viihtyi niin hyvin. Töissä siellä oli myös ohjaajan poika, joka myös opetti minua ja neuvoi miten asiat tehdään.

Leipomoon kuului pieni kahvila, jossa päivisin työskenteli ohjaajan vaimo. Henkilöstöä oli siis kolme. Kahvilan asiakkaat koostuivat pääasiassa norjalaisista, ruotsalaisista ja muutamista suomalaisista silloin tällöin. Työympäristö oli mukava, pieni ostoskeskus josta löytyi esim. kauppa, ravintola ja lääkäri pohjoismaiselle väelle. Kaupan omisti suomalainen pariskunta ja heihinkin pääsin tutustumaan. Tunsin oloni Espanjassa todella kotoisaksi ja se oli suurimmaksi osaksi Skandinavia Centerin ihmisten ansiota. Työpaikassa tarvittiin hyvää englannin kielen taitoa. Ilman sitä ei olisi pärjännyt ja harjoittelustakin olisi luultavasti tullut ihan turhaa. Perussanasto kuten aineiden nimet ja tekotavat kannattaa ainakin harjoitella kunnolla. Ruotsin- ja norjankielen taitokin oli plussaa, koska omistajat olivat Norjasta kotoisin. Erityistä koulutusta tai osaamista ei tarvinnut etukäteen, koska kaikki oppi siellä. Perustaidot kannattaa kuitenkin osata.

Jokainen yö alkoi samalla tavalla, ensin aloitimme tekemällä kaikki leivät. Niitä oli n. kahdeksaa erilaista joka päivä ja osa tehtiin käsin riivaamalla ja osa muotoiltiin koneella. Leipien jälkeen teimme pullaa tai wienereitä ja sitten teimme pienemmät makeat. Lopuksi teimme kakut myyntiin ja tilaukseen, jos oli tilauksia. Erityisesti jäi mieleen kakkujen teko. Jo viikon jälkeen pääsin tekemään kakkuja alusta alkaen yksin eikä ohjaajan tarvinnut edes katsoa.

Työskentelyn eroja tai yhtäläisyyksiä en oikein tiedä Suomeen verrattuna, koska en Suomessa ole leipomossa ollut töissä. Luulisin kuitenkin että aikalailta samanlaista. Espanjassa kuitenkin leivoimme todella paljon norjalaisia tuotteita, joita ei Suomesta saa.

Jokapäiväinen elämä Espanjassa oli todella mukavaa. Yötöiden ansioista minulla oli koko päivä vapaana, joten pääsin nauttimaan auringosta ja lämmöstä. Arkeen tottui nopeasti ja kaikki alkoi rullata todella hyvin. Eniten totutteleminen vaati siesta. Emme meinanneet tajuta, että kaupat ja ravintolat oikeasti menevät kiinni keskellä päivää muutamaksi tunniksi ja avaavat sen jälkeen taas ovensa. Myös kauppojen pitkät aukioloajat olivat ihmetys. Kaikkeen kuitenkin oppi ja jokapäiväisestä elämästä tuli aina vain helpompaa ja hausempaa. Paikallisiin ihmisiin tutustui kadulla, ravintoloissa ja oikeastaan missä vain, koska he vain tulivat tervehtimään ja juttelemaan. Ihmiset olivat ystävällisiä ja aivan erilaisia kun Suomessa.

Kommelluksia meillä ei oikeastaan ollut ollenkaan. Ainut ärsytys oli tietyn johdosta poikki oleva vesi muutaman päivän kerrallaan ja kaksi kertaa. Sillekään me emme voineet mitään ja onneksi pääsimme ystäviemme luokse suihkuun. Plussaa vaihtojaksossa oli kaikki. Olisin katunut varmasti jos en olisi lähtenyt harjoitteluun. Miinusta en osaa antaa oikeastaan mistään. Oloni oli niin kotoisa Torrevejassa, että Suomeen palattuani en enää viihdy täällä. Jakson merkitys oli minulle suuri. Näin millaista on asua ja viettää arkea toisella puolella Eurooppaa ja haluni muuttaa pysyvästi ulkomaille on vielä suurempi. Opin Espanjassa todella paljon uusia asioita. Töissä opin monia eri taktiikoita ja tekniikoita ja opin tekemään uusia juttuja. Arjessa opin olemaan ystävällisempi ja avoimempi. Opin myös selviytymään ilman aikuisten tukea ja hoitamaan asioitani itse.

Suosittelisin kokemusta kaikille, joilla on vähänkin kiinnostusta lähteä harjoittelemaan ulkomaille. Mielestäni kaikkien pitäisi kokea edes kerran elämässään arki ulkomailla ja oppia kunnolla toisen kulttuurin tavoille. Minulle jaksosta oli hyötyä siten, että tutustuin mahdolliseen seuraavaan kotipaikkakuntaani ja töitäkin minulle tarjottiin leipomosta.

Vinkiksi antaisin kaikille, joita vähääkään kiinnostaa lähteä, että ei kannata pelätä lähteä. Itseänikin jännitti ensin, mutta jälkeenpäin voin sanoa että se oli paras kokemus, mitä minulla on tähän asti ollut!